

Szivárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2018/4

„Hatalmas dolgot tett velünk az ÚR, ezért örvendezünk.”
(Zsoltárok 126,3)

Felnőtt konfirmáció 2018

*Felső sor (balról): Szakadáth Gábor, Mosolygó Tamás, Pocsai Balázs, Perge Viktor;
Középső sor (balról): Vásárhelyi Anna Mária, Bíró Erika, Papp János, Kozák Istvánné,
Szabó Éva, Bodor Viktória; Alsó sor (balról): Németh Rudolfné Irmuska, Németh Nóra,
Püski Lajos (lelkész), György-Fazakas Fanni, Burai Sára*

„Szivárványívemet helyezem a felhőkre, az lesz a jele a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.” 1Móz 9,13

Bemutató

Nagyon sokszínű csoport vagyunk. Van köztünk gimnazisták, egyetemisták, dolgozók, nyugdíjasok, családanyak, nagyszülők, házások, párkapcsolatban élők és egyedülállók. Különbözőek vagyunk mind külső, mind belső tulajdonságainkban, de mindannyiunkban közös az a cél, hogy Isten országához tartozunk, Jézus tanításait kövessük és egy szerető gyülekezet részesei legyünk, ahol együtt tudjuk megélni a hitünket.

Többen kaptunk vallásos neveltetést és többen tartoztunk más felekezethez, de vannak köztünk olyanok is, akiknek mindez kimaradt, bár mindig érezték Isten kegyelmének jelenlétét az életükben. Egyikünk írta, hogy szülei nevelése és értékszempontja visszaköszönt a Szentírás megismerése során, és az Istenben való hite először a munkája (pszichológia) során erősödött meg benne. Isten már akkor is vele volt, amikor ő maga még nem hitt benne. A vallomásokból kiderül, hogy Isten mindig próbált minket abba az irányba terelni, hogy vele éljünk, és döntsünk mellette. Van olyan is köztünk, aki hitt Istenben, de úgy gondolta, hogy az is elég, ha csak egyedül gyakorolja a hitét, és nem tartotta fontosnak az egyház-közösség jelenlétét a mindennapjaiban.

„Próbáltam jó életet élni, de a Bibliaiskola tanításaiból már rájöttem, ez így csak kis »házi javítgatás« volt”. Néhányan már több éve járunk a gyülekezetbe, egyedül vagy a családukkal együtt.

Sokunknak egy folyamat volt a megtérés, és az, hogy eddig a döntésig eljutottunk. A legtöbb csoporttag akkor találta meg Istennel a kapcsolatát, amikor olyan segítséget kapott, amely ráébresztette, hogy ezt egyedül nem tudta volna végigcsinálni, vagy semmit nem tett annak érdekében, hogy ilyen csodás ajándékokat kapjon. Isten a lehető legsokszínűbb formában tud minket megszólítani. Egyikünk egyáltalán nem kapott vallásos neveltetést, Isten és Jézus mégis megjelent az életében, mikor még egészen kicsi volt. Majd rá 6 évre újra elhívta Isten, és most itt ül a konfirmálók között. Isten senkit nem hagy magára, ezért is fontos, hogy gyülekezetbe tartozunk, mert így a hitünk is sokkal jobban tud erősödni. Bizonyára a gonosz kísértését már többen megtapasztalták. Van közöttünk egy gyülekezeti tag, aki már átélte Isten hiányát az életében, és rájött, hogy egyedül képtelen megbirkózni az élet nehézségeivel. Miután beigazolódtott számára, hogy elvesztette a képességét, hogy kontroll alatt tudja tartani az alkoholfogyasztását, segítséghez fordult. Sikerült letennie az alkoholt, és már 11 éve nem iszik. Felismerte, hogy mindezt Isten kegyelmének köszönheti. Ez példa mások számára is, hogy Isten mindig megtart, és nem enged el.

Szabad akaratuinktól dönthetünk úgy, hogy más irányt választunk, mint amit Isten kijelölt számunkra, de a végén rádöbbenünk, hogy nélküle nem tudunk boldogulni. A legsodálatosabb az egészben,

hogy Isten mindig visszafogad és vár rád. Sokunk döntötte már el többször, hogy szeretnénk hitvallást tenni a gyülekezet és Isten előtt, de külső tényezők közbeszóltak, vagy csak a saját bizonytalanságunk miatt nem tettük meg. De a döntést nem lehet halogatni. Egyikünk egy temetésen halott egy prédikációt, amelynek hatására a konfirmáció mellett döntött. Ne kifogásokat keressünk egész életünkben, hogy miért nem követjük Isten útját, túl fiatal vagyok, sokat kell tanulnom, a karrieremre koncentrálok, gyereket nevelek, túl öreg vagyok és eltelt az egész élet, hanem határozzuk el magunkat, és cselekedjünk. A legtöbben valakinek köszönhetjük, hogy elkezdtünk a gyülekezetbe, Bibliaiskolába járni, vagy, hogy Isten útjára léptünk. Elég volt egy templomba, ifibe hívás, vagy csupán egy mondat, hogy felfigyeljünk rá, és az életünk irányt váltson. Az Úr segítőköt, barátokat és közösséget is ad az életünkben. Ugyanis fontos egy közösséghez tartozni, mert ahogyan Lajos bácsi gyakran idézte „a keresztyénség nem magánügy, hanem a legszemélyesebb közügy.” Alapvető emberi tulajdonságunk, hogy szeretnénk valahova tartozni. Egyik bibliaiskolás tag mondta nekem, hogy sokáig tartozott egy sportcsapathoz, de miután onnan kikerült, érezte, hogy hiányzik valami az életéből, így kezdett el járni a Bibliaiskolába. Ha egy olyan közösséghez tartozunk, ahol Isten áll a középpontban, akkor soha nem fogunk hiányt szenvedni és elveszítettnek se fogjuk magunkat érezni. Így ír az egyik társunk: „Köszönöm a Püski házaspárnak és a gyülekezetnek, hogy nem lettem elveszett bárány.” Másikunk írásban is megjelenik, hogy milyen érzés egy közösséghez, a

Bibliaiskolához tartozni. „Engem minden alkalommal megnyugtattott, hogy olyan helyen lehetek és olyan emberek között, akik egy közös hitre alapozva élnek, és igyekeznek növekedni benne.” Többen írták, hogy itt, a gyülekezet előtt szeretnének őszinte hitvallást tenni. „Úgy érzem igenis, ehhez a gyülekezethez tartozom. Erős meggyőződése, hogy ez az út, melyben boldog embernek vallhatom magam.” Egy másik gondolat: „Lajos bácsi hogy vagy? kérdésre keresve a választ, most már azt tudom mondani, hogy Isten szeretetében, a helyemen.” Szerintem mindenki nevében beszélhetek, hogy jó helyen vagyunk, ahol tudunk a hitünkben erősödni, és jó úton járunk. Egyikünk így fejezte be a gondolatait: „Azon igyekszem, hogy az Úr irányításával, most már tudatosan is, az Ő útját járjam.”

Egyik társunk kedves igéje a 126. zsoltár: „Mikor visszahozta az Úr Sionnak foglyait, olyanok voltunk, mint az álmodók. Akkor megtelt a szánk nevetéssel, nyelvünk pedig a vígadozással. Akkor így szóltak a pogányok: Hatalmasan cselekedett ezekkel az Úr! Hatalmasan cselekedett velünk az Úr, azért örvendezünk. Hozd vissza, Uram, a mi foglyainkat, mint patakokat a déli földön! A kik könyhullatással vetnek, vígadozással aratnak majd. A ki vetőmagját sírva emelve megy tova, vígadozással jó elő, kévéit emelve.” Egyikünk vallo-másával zárom a bemutatkozást: „Megfogadom, hogy beengedem a szívembe a Mindenhatót és reá támaszkodni fogok, mert ha az út bár néha embert próbáló, jó érzés emlékezni: nem vagyok egyedül. Fogadd el Istenem e megvallásom és légy velem tovább: az út végéig.”

György Fazakas Fanni

Tavaly konfirmált köszöntője

A tavalyi évben a konfirmáció során én is hitvallást tettem, mint ahogy most ti is. Ennek a hitbeli döntésnek a meghozatalához, viszonylag hosszabb időre és több irányból érkező hitbeli útmutatásra volt szükség. Az Istenben való hitemet az anyai és apai nagymamáimnak köszönhetem.

Gyermekkoromban nem kaptam vallásos neveltetést, az anyai nagymamám néhány alkalommal elkísértem a templomba, ünnepi alkalmakkor. Az apai nagymamám pedig megtanított egy imádságot nekem, amelyet azután minden este elmondtam. A református hittel a férjem szülein keresztül ismerkedtem meg, és velük kezdtem el járni a Bolyai utcai gyülekezetbe. Kezdetben csak néhány alkalommal vettem részt az istentiszteleteken, de ezek az alkalmak egyre gyakoribbá váltak. Az istentiszteletek számomra sok erőt adtak a tanulás, később a munka és a magánéleti gondjaim, valamint az örömeim átértékeléséhez, és megváltoztatták az azokhoz való viszonyulásomat.

Amikor férjemmel összekötöttük az életünket, a házasságkötésünkre Isten áldását szerettük volna kérni. Kértük egy, a gyülekezethez tartozó házaspár útmutatását, segítségét jegyesoktatás keretében. Ezekon az alkalmakon tovább mélyítettem bibliai ismereteimet, megtanultam, hogy a közös életünkben mennyire fontos szerepet fog betölteni Isten, azáltal, hogy „A hármaskötelet nem lehet egyhamar szétszakítani” (Préd 4:12).

Míndezek után én is járni kezdtem a Bibliaiskolába, mint ahogy azt ti is tettétek az

elmúlt időszakban. A alkalmak hatással voltak bibliaismeretemre, egész életemre és Istennel való kapcsolatomra. Elfogadtam, hogy bizonyos kérdések megválaszolásához mindenképpen az Istenbe vetett hitre van szükség. Az Istenhez szóló imádságaim átalakultak, felismertem azok jelentőségét.

Az alkalmak segítségével jobban megértettem a Biblia üzenetét, és közelebb kerültem Istenhez, valamint a gyülekezethez. Világossá vált számomra a közösséghez tartozás fontossága, és a gyülekezet tagjaként vállalt szolgálatok jelentősége.

Ti a mai napon mindannyian elnyertétek a hit ajándékát, és hitvallást tetettek a gyülekezet előtt, és így a Krisztus követőivé és a gyülekezet tagjaival váltatok.

A köszöntő beszédemet két idézettel szeretném zárni és útravalónak adni a számotokra.

Szívünk felett, az éjszakából/ Csupán a hit mécse világol./ Tartson hát össze titeket,/ A hit, remény s a szeretet.

(Karinthy Frigyes)

„Így szól az Úr, Megváltód, Izráelnek Szentje: Én vagyok az Úr, Istened, ki tanítlak hasznosra, és vezetlek oly úton, a melyen járnod kell.”(Ézs 48,17-19)

Végezetül őszintén kívánom Nektek, hogy megtaláljátok a gyülekezetben és a hitben mindig a lelketek biztonságát és a kérdéseitekre a válaszokat a hit által, amelyre az életutatok elején, közepén vagy vége felé járva is éppúgy szükségetek lesz.

Kovács-Mázló Fanni

„Ti vagytok a föld sója. Ha pedig a só megízetlenül, mivel lehetne ízét visszaadni? Semmire sem való már, csak arra, hogy kidobják, és eltapossák az emberek. Ti vagytok a világ világossága. Nem rejthető el a hegyen épült város. A lámpást sem azért gyújtják meg, hogy a véka alá, hanem hogy a lámpatartóra tegyék, és akkor világít mindenkinek a házban. Úgy ragyogjon a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat.” (Mt 5,13-16)

Tisztelt Gyülekezet, kedves most konfirmált Testvérek!

Amit Krisztustól, a mi Urunktól kaptunk, a hitet, az örök életbe vetett reményt, és ezáltal egy megváltozott életet, az több, mint amit e világ összesen nyújtani tud. Mindaz, amit az Úr a hitünk által felkínál, nyújt, elfogadjuk és majd életünk részévé válik, megerősít, bölccsé tesz az élet próbái idején. Bölccsé tesz az Ő mércéje szerint, hogy egy boldog élet részesei lehessünk.

Örömteli élet Isten tanítványának lenni! Isten tanítványának lenni több, mint az életcélunk megvalósításához szükséges tudást megszerezni. Több, már csak azért is, mert a tanulásnak nincs vége a diploma megszerzésével. Tanítványnak lenni valami olyasmit jelenthet, hogy rá figyelve törekszem arra, hogy mindaz, amit tőle érdemtelenül kaptam, és magamat mint kamatot hozzátevé a tőle kapott alaphoz, az cselekedetekben, az örömhír átadásában, láthatóvá váljon mások előtt, hogy sokakat hozzávigyünk, a hit útján segítsünk. Tehát ragyogjon a mi, a ti világosságotok, mindenhol, ahol életünk során megfordulunk, ahová Isten vezet bennünket!

Többször hallani azt az építő kritikát rólunk, reformátusokról, hogy a kedélyállapotunk sokszor nem harmonizál azzal, ahogy egy örömhírt kell átadni.

Van igazság ebben az állításban. Lehet, hogy az évek során a különböző élethelyzetek, próbák koptatják az elkötelezettséget.

Az is igaz, hogy nekünk olyan Urunk van, aki amellet, hogy minden helyzetből felemel, azt szeretné, hogy mint közösség, vagy mint hívő ember a másik keresztyént, támogassuk, erősítsük egymást.

Felbecsülhetetlen egy olyan közösség tagjának lenni, ahol az értékrend alapja maga a Krisztus, és annak megjelenő formája a szeretet.

Ezt ti is megtapasztalhatjátok, ha részt vesztek a vasárnapi istentiszteleteken, a bibliakör foglalkozásain, ha jelentkeztek a gyülekezeti többgenerációs táborba, ha eljöttök a gyülekezetünk rendezvényire, amelyek közül a legközelebbi, az Összertartozásunk napja lesz.

Szeretettel hívunk és látunk benneteket a gyülekezetünkben működő szolgálati területeken. A szolgálat nemcsak a közösséget építi, hanem azt is, aki végzi azt.

Kérem az Urat, hogy mutasson utat nektek is, és legyetek Örömteli követői.

Az Urat követni nem elmélet, hanem napi gyakorlat, valóságos történet.

A keresztyén élet dinamikus, a folyamatos fejlődés, növekedés, haladás a jellemzi. Aki Krisztust követi (és csak az), oda érkezik meg, ahova ő: megbecsüli azt az Atya (Jn 12,26).

„Úgy ragyogjon a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat.”

Kerti Péter

Imádságok

Mi Atyánk! Köszönjük, hogy elhozta számunkra ezt a fontos napot, és megérkezettünk testben és lélekben, hogy hitvallást tegyünk Rólad! Köszönjük, hogy visszatérhettünk Tehozzád, és az Igéd segítségével közelebb kerülhettünk a megismerésedhez. Hogy vigyázol ránk, és nem engedsz minket eltévedni a világon, hogy utat mutatsz. Kérünk segíts megküzdenünk az előttünk álló akadályokkal. Mutass irányt, hogy a te akaratod szerint élhessünk és cselekedhessünk, Te egyszülött fiadat, Jézust követve. Kérünk, hogy áldd meg és kövesd életüket azoknak, akik Téged szeretnek és Úrnak vallanak. Ámen!

Bodor Viktória

Szakadátth Gábor igét olvasott

Hálával dicsőítünk téged, Istenünk, hogy egy közösségben újra összegyűlve fordíthatjuk feléd szívünket.

Hálával tartozunk azért, hogy gondviselő szeretetedre bízva magunkat, sosem vagyunk egyedül.

Köszönjük az elmúlt hét apró örömeit és akadályait, melyek mind lehetőséget adtak, hogy hitben és állhatatosságban erősödjünk.

Kérlek, bocsásd meg, mikor önfejlően, saját erőnkől próbálunk megoldást találni problémáinkra, mikor életünk panaszkodásai és rohanásai eluralkodnak felettünk, és képesek vagyunk megfeledkezni arról, hogy segítő kezéd mindig támogat.

Könyörülj a még utadtól távol lévőkön, az elesett szívű embereken, és add kegyelmedet, hogy hű tanítványaidként mi is és minden szív, amely megnyitja magát igédnek, járjon akaratod szerint.

Igazságod erősítsen a kísértések között, megtartsa a tévedésekkel szemben, hogy megálljunk a hitben, növekedjünk a szeretetben, és örök üdvösségre jussunk, az Úr Jézus Krisztus által. Ámen.

Burai Sára

Hírek

- ◆ Április 29-én **családi délutánra** várjuk a gyermekeket és családjukat.
- ◆ Május 6-án, **anyák napján** a gyermekek is szolgálnak.
- ◆ Május 13-án lesz Gyatyel Péter segédlelkészünk **vizsgaistentisztelete** lesz.

Imádkozzunk...

- ◆ teológus hallgatókért,
- ◆ édesanyákéért,
- ◆ lelki frissességéért.

Az „1% + 1%” átutalásához
a Magyarországi Református Egyház
technikai száma: **0066**.
A “Nagyerdei Egyházközségért”
alapítvány
adószáma: **18545269-1-09**.

Információ

E-mail: refnagyerdo@gmail.com

Kórházlelkészek: Kenézy Kórház – 511-777/1943; **Klinika** – 319-057
Európa Rádió – 94,4 MHz

Szívárvány –

a Debrecen-Nagyerdei Református
4032 Debrecen, Bolyai u. 25.

Felelős kiadó: Püski Lajos

Nyomda: Litográfia

26. évfolyam 4. szám

Egyházközségünk számlaszáma:

Gyülekezeti honlapunk címe:

Egyházközség hírlevele

Telefon: (52) 410-811

Tördelés: Bene Lászlóné

Készült 350 példányban

Megjelenik havonta

11738008-20012917

www.refnagyerdo.hu

*A formálódó
Úrréti Gyülekezet
2018. február 18-án.*

